

Μέσα έχει στα λιόδεντρα
φυτρώσαμε και μείς
κι ανθίσαμε
σάν τις ελιές
εύλογημένοι
στούς δίσεχτους καιρούς.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ

Δυό ποιήματα

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ Α'

Μετά τὸ κλάμμα τοῦ μεσημεριοῦ
μετὰ τὸν κάματο τῆς μέρας πού κοιτεύει
νά τελειώσει
τὰ πεύκα
στέκουν ἀκίνητα καὶ σκοτεινὰ στὴν κέρι-
νη ἀμιουδιά
καυτήλια πού καπνίζουν,
μόνο οἱ ρίζες τους χρυσές
πού παίρνουν ἀπ' τὴν θάλασσα πού φλέ-
γεται

ΚΩΣΤΑΣ ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ

ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

Τώρα τὴν ἀνοιξὴ τὸ ποτάμι θρωμίζει
κατεβάξει τὰ πτώματα τοῦ χειμῶνα
σάπιες γάτες λεμόνια νεκρά
φθαρμένα φορέματα ἀνθρώπων
περνάει ἀπὸ τὰ πίσω τῆς πόλης
τὴ συνοικία μὲ τὰ γκαράζ τὰ συνεργεῖα αὐτοκινήτων
τὸ χοντρεμπόριο λαμαρίνας
κι ἀπὸ τὴν ἄλλη
πού μυρίζει στριμένο καπνὸ
καὶ κρεμμύδια
καὶ μάγκες πού σαπίζουν στὸν ἥλιο
τώρα τὴν ἀνοιξὴ.

Περνάει μετὰ κι ἀπὸ τὸ πάρκο
μὲ τὰ ζῶα τὰ πουλιὰ τὰ παιδιά μὲ τὸν πασσατέμπο
κάτ' ἀπὸ τὴ γέφυρα τὴν πέτρινη
ὦ τὰ γεφύρια
τῶν ἀνθρώπων
κι ἔξω στὰ περιδόλια στρίθει κατὰ τὰ χωράφια τὸν κάμπο
ξετυλίγεται σάν ἄρια ἀπὸ παλιὸ μελόδραμα
καὶ τραβάει πέρα στὴ θάλασσα
ἐκεῖ πού οἱ αἰῶνες χύνουν τὰ νερά τους.

Τώρα τὴν ἀνοιξὴ τὸ ποτάμι θρωμίζει

ἕως τὴς Πύλας τοῦ ἄλλου Κόσμου.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ Β'

Μ' ἐτύφλωνε ἡ μελανὴ
λάμπη τῆς κόφτης
τ' ἀργυροῦ
δρέπανου τῆς σελήνης.
"Ὅμως ἐχθές σάν μ' ἔκοψε ὁ καημὸς
νοστάλησα τὴ θαλπωρὴ μιᾶς κάμαρας
τὸ μεσημέρι
—πάει καιρός,
καθὼς τ' ἀχνὸ διάφανο φῶς
γλιστρούσε ἀπ' τὴς γρίλλιες
σ' ὄμους, μηρούς, στῆθη, γλουτοὺς
κοιλιά, θουθῶνες, γόνατα
τοῦ φτερωτοῦ
κορμιοῦ πού ἀγάπησα
καὶ πού τὸ πήρε ἀπὸ κοντά μου
τὸ ἄρωμα τοῦ ὄνειρου μιᾶς χώρας μακρι-
νῆς
πολύ κοντὰ στοῦ Ἥλιου τὰ Παλάτια.